

Ściółka organiczna po sezonie

Podczas okresu wegetacyjnego materiały okrywające glebę tracą swoje właściwości, ponieważ w procesie rozkładu pogarszają się ich cechy fizykochemiczne. Przed nastaniem zimy należy ocenić stan ściółek i zdecydować o ich przeznaczeniu.

Materiał wykorzystywany do ściółkowania w okresie wegetacyjnym jest cenny również po sezonie.

- W jaki sposób zagospodarować ściółki organiczne jesienią?

W części ozdobnej

Na rabatach kwiatowych i wokół iglaków najczęściej rozkłada się korę sosnową, zrębki lub przekompostowane trociny drzewne. W okresie jesiennym ściółki stają się bardziej zbite, przez co zmniejsza się warstwa okrywy. Aby mogły spełniać swoją rolę, grubość materiału nie powinna być mniejsza niż 10 cm. Dlatego należy ją uzupełnić przed nastaniem chłódów, zwłaszcza wokół bylin wrażliwych na mróz. Dodatkowo gdy gleba już zmarznie rabatę można zabezpieczyć słomą i okryć stroiszem.

W warzywniku

Okrywę organiczną w zależności od rodzaju zastosowanej ściółki oraz płodozmianu, pozostawia się na powierzchni lub wprowadza do gleby.

Jeśli w międzyrzędziach grządek warzywnych była rozłożona ścięta trawa, świeży kompost lub torf- znaczną korzyść przyniesie przekopanie tej materii na głębokość 20-25 cm. Taki zabieg wzbogaci glebę w cenne, szczególnie w warzywniku, związki próchniczne. Dodatkowo spełni również funkcje nawozowe. Podobnie należy postąpić w przypadku poplonów wysianych na zielony nawóz (po uprzednim ich skoszeniu).

Pozostawiona na powierzchni gleby ściółka z pociętej słomy albo liści, ułatwi przezimowanie warzyw tj. pasternak, pietruszka skorzonera, roszonek,

niektórych odmian porów, jarmużu i szpinaku, które można pozostawić w glebie do wiosny np. pod niskim tunelem z agrowókniny. Grubsza warstwa ściółki (10-15 cm) rozłożonej na terenie przeznaczonym pod rozsadnik lub niski tunel, w pewnym stopniu ochroni glebę przed silnym przemarzeniem.

Resztki poźniwne oraz pozostałości ściółek organicznych można z powodzeniem przeznaczyć na kompost, który przed zimą również należy zabezpieczyć warstwą izolacyjną np. z liści i słomy.

W kwaterze sadowniczej

Wokół drzewek owocowych najczęściej rozkładana jest ściółka organiczna: skoszona trawa, pocięta słoma, przekompostowane trociny lub świeży kompost. Jest to dobre zabezpieczenie dla korzeni odmian wrażliwych na mróz np. czereśni na podkładkach karłowatych lub grusz na podkładce z pigwy. Jednak ściółkę wokół drzew najlepiej rozłożyć gdy ziemia będzie już zmrożona po pierwszych przymrozkach (co utrudni zagrzebienie się w niej gryzoni) i bezwzględnie należy odsunąć ją od nasady pnia. Dodatkowo korę pnia należy zabezpieczyć plastikowymi osłonkami. Ściółka okryta śniegiem może stanowić schronienie dla gryzoni, które szukając pożywienia mogą uszkadzać korę pni. Ściółka wokół drzewek nie powinna przekroczyć grubości 8-10 cm, ponieważ może stać siedliskiem dla nornic i myszy.

dr inż. Anna Ewa Michowska